

نویسنده: جوزف گیرسن «Joseph Gerson» .
منبع و تاریخ نشر: کمان دریم «2024-09-28» .
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

سربازان اوکراینی تابوت سرباز اوکراینی یوری شومالو را در مراسم تشییع جنازه در گورستان نظامی لیچاکف در لووو در 20 سپتامبر 2024 در بحبوحه تهاجم روسیه به اوکراین حمل می کنند.

**یک راهی برای خروج از اینجا: بخاطر امنیت
مشترک در جهانی که در آتش است**

Some Way Out of Here: Common Security in a World On Fire

باید اراده سیاسی برای خاموش کردن درگیری‌های خشونت‌آمیز که ما را به نابودی هسته‌ای نزدیک‌تر می‌کند، پیدا کرد.

The political will must be found to extinguish the violent conflicts that put us ever closer to nuclear annihilation.

این یک فصل انتخابات غیرعادی است. در حالی که رسانه‌ها بر نظرسنجی‌های جورجیا و نوادا تمرکز می‌کنند، جهان شعله‌ور است. کسانی که بیشترین قدرت را برای جلوگیری از کشتار دارند یا در عمل غایب هستند یا عمیقاً شریک جرم هستند زیرا از اعمال اهرم دیپلماتیک خود سر باز می‌زنند.

پرزینت بایدن از پیوستن به صداهای بلند اروپایی که خواستار آتش بس و مذاکرات برای جنگ اوکراین هستند، خودداری می‌کند و به تحویل سلاح به اسرائیل ادامه می‌دهد که نسل‌کشی جاری در غزه و ویرانی‌های مرگبار جنوب لبنان را ممکن می‌کند. **دونالد ترامپ** از روسیه برای حمله به کشورهای **نا تو** که حداقل 2 درصد از تولید ناخالص داخلی خود را صرف ارتش خود نمی‌کنند، استقبال کرده است، در حالی که او از **نتانیا هو** می‌خواهد که "کار را در غزه تمام کند". در همین حال، کامالا هریس در نقش یک شاهین نظامی ظاهر می‌شود و در حالی که با سؤالات جدی صحبت می‌کند یا به پاسخ می‌پردازد، قولویاتعهد «گشاده‌ترین ارتش جهان» را می‌دهد.

جنگ‌ها و خطرات فزاینده

گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد هشدار داد که «جهان با افزایش تنش‌های ژئوپلیتیکی بی‌تفاوت می‌شود و به نظر می‌رسد قادر به جمع شدن برای پاسخ به چالش‌های فزاینده نیست». شباهت‌های نگران‌کننده‌ای با نیروهای که جنگ جهانی اول را آغاز کردند وجود دارد. همانند سال 1914، تنش‌هایی بین قدرت‌های در حال رشد و انحطاط، رقابت‌های تسلیحاتی با فناوری‌های جدید، ساختارهای پیچیده اتحاد، تشدید ناسیونالیسم، رقابت ارضی، ادغام اقتصادی و رقابت شدید، و بازیگران وحشی وجود دارد. با این حال - برخلاف سارایوو در سال 1914 - یک حادثه، تصادف یا اشتباه محاسباتی، امروز می‌تواند باعث تشدید جنگ گرما هسته‌ای شود.

با جنگ اوکراین، ما با خطرات محاسبات نادرست سیاسی و نظامی مواجه هستیم که منجر به تشدید عمودی (سلاح) یا افقی (جغرافیایی) می‌شود. پس از تهدیدات هسته‌ای فراوان، اگر **بایدن** اجازه دهد و کیف یک موشک دوربرد به سمت یکی از شهرهای روسیه پرتاب کند، اگر اوکراین واقعاً کنترل روسیه بر کریمه را تهدید کند، یا اگر یک رهبر سیاسی ارشد روسیه توسط اوکراینی کشته شود، کرملین چه پاسخی خواهد داشت. برخورد پهبادهای در مسکو اگر موشک‌های روسی خراب شوند یا عمداً به شهرهای لهستان اصابت کنند، چه اتفاقی می‌افتد؟

پوتین می‌تواند با پرتاب کلاهک‌های هسته‌ای کم‌بازده پاسخ دهد. علاوه بر ویرانی غیرقابل تصور اوکراین، زندگی ما نیز در تعادل خواهد بود. هیچ اطمینانی وجود ندارد که جنگ با یک جنگ هسته‌ای محدود امکان پذیر است. اولین حمله محدود می‌تواند به راحتی به آرماگدون افزایش یابد.

در خاورمیانه که قادر به حذف حماس یا ایده ناسیونالیسم فلسطینی نیست، نخست وزیر **نتانیا هو** بر نکتب فلسطینی دوم و بزرگتر فشار می‌آورد و با کارزار ترورهای خود، تروریسم دولتی انفجار پیجرها، و با کمپین بمباران خود به دنبال قومیت است. پاکسازی جنوب لبنان در صورتی که ایالات متحده با ترورها و بمباران نتانیا هو در دمشق و ایران وارد جنگ گسترده تر شود، زیرساخت‌های هسته‌ای ایران می‌تواند به هدف اسرائیل تبدیل شود.

در موارد متعدد - اخیراً در طول جنگ‌های عراق - ایالات متحده حملات هسته‌ای را آماده کرده و تهدید کرده است. آنچه **پرزینت پوتین** در جناح جنوب غربی روسیه تحمل خواهد کرد قبل از اینکه دوباره شمشیر هسته‌ای خود را به صدا درآورد ناشناخته است. اما به یاد بیاورید که در اولین روزهای جنگ اکتبر 1973، **گلد مایر** تهدید کرد که "سلاح‌های معبد" اسرائیل را آزاد خواهد کرد. ما نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم که خیابان عرب در برابر نکتب دوم سکوت کند یا اینکه حزب الله و تهران به تنظیم پاسخ‌های خود به وحشیگری اسرائیل ادامه دهند. بیشتر در شرق، رقابت آمریکا و چین برای هژمونی منطقه‌ای در **تنگه تایوان**، دریاهای چین جنوبی و شرقی، سیاره زمین، یک تصادف یا اشتباه محاسباتی می‌تواند به راحتی جرقه یک قدرت بزرگ و بالقوه هسته‌ای را برانگیزد. همین امر در مورد نمایش قدرت تحریک‌آمیز آمریکا و روسیه در دریای بالتیک و دریای سیاه نیز صدق می‌کند. و سپس کره و سودان هستند...

این جنگ‌ها و رویارویی‌ها به عنوان موانع بزرگی برای همکاری مورد نیاز برای رفع نیازهای ضروری انسانی ما نند بهداشت، مسکن، آموزش، شغل و موارد دیگر، بلکه تهدید وجودی دیگر برای بشریت: وضعیت اضطراری آب و هوا، عمل می‌کنند. بی‌جهت نیست که بولتن دانشمندان اتمی هشدار می‌دهد که 90 ثانیه به نیمه شب مانده است.

امنیت مشترک: راهی برای خروج از اینجا

دهه‌ها پیش، **باب دیلن** آواز خواند: «باید راهی برای خروج از اینجا وجود داشته باشد». وجود دارد. این جایگزینی است که با تظاهرات میلیون‌ها نفر به عنوان پارادایم دیپلماتیک پایان داد: این حقیقت قدیمی که هیچ ملتی نمی‌تواند به قیمت رقبای خود به امنیت دست یابد. به استثنای بسیار اندک، و با وجود اختلافات بین کشورها، همزیستی مسالمت آمیز و امنیت تنها از طریق به رسمیت شناختن متقابل، و مذاکرات محترمانه، اگر دشوار، برد-برد بین رقبا محقق می‌شود. به آن دیپلماسی امنیتی مشترک می‌گویند.

امنیت مشترک یک رویکرد واقع‌گرایانه و نه آرمان‌گرایانه برای توقف کشتار، تسکین رنج و تضمین بقای انسان است. کسانی که از امنیت مشترک دفاع می‌کنند، هیچ توهمی در مورد این که چنین دیپلماسی چقدر می‌تواند دشوار باشد یا اینکه می‌تواند به هر مشکلی که ما با آن روبرو هستیم رسیدگی کند، ندارند.

در اوایل دهه 1980، در حالی که مسابقه تسلیحات هسته‌ای ایالات متحده و شوروی و تهدیدات ما را به آستانه آخرالزمان هسته‌ای رساند. **اولوف پالمه**، نخست وزیر سوئد، خرد داشت که کمیسیون مستقل خلع سلاح و مسائل امنیتی را تشکیل دهد. این سازمان متشکل از بلندپایه‌ترین مشاوران امنیت ملی رؤسای جمهور ریگان و گورباچف، از جمله سایروس ونس وزیر امور خارجه ایالات متحده، مشاور ارشد امنیتی گنورگی آرباتوف گورباچف، وزیر امور خارجه آلمان آگون باهرودیگران بود. مأموریت آنها تدوین استراتژی برای توقف مسابقه تسلیحاتی مارپیچ و جلوگیری از جنگ هسته‌ای بود. پس از بحث‌های دشوار اما غنی، آن‌ها دریافتند که ترس‌ها، و همچنین منافع بوروکراتیک و شخصی، مسابقه تسلیحاتی را پیش برد. آنها توافق کردند که وقتی برای اهداف دفاعی یک طرف نیروهای هسته‌ای خود را افزایش می‌دهد، رقیبش آن را به عنوان یک تهدید پدید می‌آورد تجربه می‌کند و به همان شکل پاسخ می‌دهد، ترس‌های جدیدی را برمی‌انگیزد و به یک مسابقه تسلیحاتی مارپیچی دامن می‌زند.

پاسخ کمیسیون اصرار بر دیپلماسی دشوار بود که در آن هر طرف ترس‌های خود را نام می‌برد، کار دشوار تشخیص راه‌حل‌های برد-برد را انجام می‌داد که به ترس‌های مشروع رسیدگی می‌کرد و احساس امنیت هر طرف را افزایش می‌داد. گزارش امنیت مشترک آنها در سال 1982 پارادایم دیپلماسی خلع سلاح را ارائه کرد که به دنبال آن پیمان نیروهای میانی منتهی شد. شوروی موافقت کرد که از استقرار موشک‌های SS 20 مجهز به سلاح هسته‌ای که می‌توانست تمام اروپا را گروگان بگیرد، صرف نظر کند. و ایالات متحده متعهد شد که موشک‌های پرشینگ 2 را که می‌تواند مسکو را ویران کند و سر رهبران شوروی را در کرملین در 8 دقیقه از بین ببرد، مستقر نکند، و همچنین از استقرار اولین موشک‌های کروز مسلح هسته‌ای اصابت‌کننده در اروپا رد کرد. با آن توافق و بیانیه

گورباچف-ریگان در سال 1985 مبنی بر اینکه جنگ هسته ای را نمی توان برد و نباید در آن جنگید، جنگ سرد عملاً در سال 1987 دو سال قبل از فروپاشی دیوار برلین به پایان رسید.

همچنین باید قدردانی کنیم که این جنبش‌های مردمی بود که میلیون‌ها نفر در شهرها و شهرستان‌ها در سراسر غرب و فراتر از آن برای توقف مسابقه تسلیحاتی تظاهرات کردند و همچنین خرد دولتمردان بود که به ایجاد کمیسیون پالم و آن دامن زد. توصیه‌ها منشور پاریس، قانون تأسیس ناتو روسیه و منشور امنیت اروپا در سال 1999 سازمان امنیت و همکاری به دنبال معاهده INF قرار گرفت. هر یک شامل این تعهد بود که هیچ کشوری به دنبال ارتقای امنیت ملی خود به قیمت دیگری نیست. این تعهدات توسط معاهده کاهش تسلیحات استراتژیک در سال 1991 افزایش یافت.

متأسفم که بگویم این گستاخی آمریکا بود که از رئیس جمهور **بیل کلینتون** شروع شد، همراه با ترس با قیما نده بسیاری از کشورهای اروپای شرقی، که منجر به گسترش **نا تو** تا مرزهای روسیه و در نتیجه به زوال و سپس فروپاشی نظم امنیت مشترک اروپا شد.

برای جلوگیری از یک جنگ فاجعه بار، کمیسیون پالم نیاز به مشارکت در دیپلماسی را تشخیص داده بود. این بیانیه تأکید کرد که «دکترین امنیت مشترک باید جایگزین مصلحت کنونی بازدارندگی از طریق تسلیحات شود. صلح بین‌المللی باید بر تعهد به بقای مشترک استوار باشد نه تهدید به نابودی متقابل». این کشور حمایت خود را از "هدف خلع سلاح عمومی و کامل" سازمان ملل و معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته ای اعلام کرد.

در سال‌های { 2021 و 2022 }، در حالی که رویارویی‌های قدرت‌های بزرگ دوباره تهدیدات وجودی را برای بقا به وجود آورد و ساعت قیامت به نیمه شب نزدیک شد، سازمان‌های غیردولتی درخواست دیپلماسی امنیتی مشترک را برای جلوگیری از فاجعه و ایجاد پایه‌ای برای پایدار، اگر نگوییم کامل، صلح‌آمیز به‌روزرسانی کردند. سیستم بین‌المللی آنها به رهبری مرکز پالم، دفتر بین‌المللی صلح، و کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری، و با حمایت کمیسیونی از دولت‌های کنونی و سابق و مقامات و دانشمندان سازمان ملل، گزارشی را با عنوان امنیت مشترک 2022: برای آینده مشترک ما تهیه کردند. با استناد به گزارش پالم، مجدداً تأکید کرد که «صلح و امنیت جهانی به طور مشترک ایجاد می‌شوند که وقتی همتای شما امن نیست، شما نیز امن نخواهید بود» و آنها به پتانسیل امنیت مشترک برای «بازگرداندن ما از لبه پرتگاه» اشاره کردند.

Common Security 2022 مبتنی برشش اصل است که به طور جهانی قابل اجرا هستند:

1. همه مردم از امنیت انسانی برخوردارند
2. ایجاد اعتماد بین ملت‌ها و مردم برای وجود صلح‌آمیز و پایدار بشری اساسی است.

3. بدون خلع سلاح هسته‌ای، محدودیت‌های شدید در مورد تسلیحات متعارف و کاهش هزینه‌های نظامی، هیچ امنیت مشترکی وجود نخواهد داشت.
4. همکاری‌های جهانی و منطقه‌ای، چند جانبه‌گرایی و حاکمیت قانون برای مقابله با بسیاری از چالش‌های جهان بسیار مهم است.
5. گفتگو، پیشگیری از درگیری و اقدامات اعتمادساز باید جایگزین تهاجم و نیروی نظامی به عنوان ابزاری برای حل و فصل اختلافات شود.
6. مقررات بهتر، قوانین بین‌المللی و حکمرانی مسئولانه باید برای رسیدگی به فناوری‌های نظامی جدید گسترش یابد.

امنیت مشترک برای خاورمیانه، اوکراین و منطقه هند و اقیانوسیه چگونه ممکن است اینها در مورد وحشت جنگ‌های کنونی خاورمیانه و اوکراین و جنگ سرد جدید در سراسر منطقه هند و اقیانوس آرام اعمال شود؟

قتل عام‌های 7 اکتبر حماس واقعاً شنیع بود، اما با مسدود کردن مخالفان خشونت‌پرهیز و دیپلماسی معنادار در برابر اشغال‌های وحشیانه چند دهه، چیزی باید منفجر می‌شد. نه حماس و نه ملی‌گرایی فلسطینی از بین نخواهند رفت، حتی با وجود اینکه هیچ مکان امنی برای پنهان شدن فلسطینی‌ها در غزه و کرانه باختری یا برای تعداد فزاینده لبنانی‌ها وجود ندارد. به طور قابل پیش‌بینی و غم‌انگیزی، اسرائیلی‌ها انزوای دولت منزوی را به دست آورده‌اند و از آن رنج می‌برند. اقتصاد اسرائیل در حال رشد است و شمالی‌ترین و جنوبی‌ترین جوامع این کشور غیرقابل سکونت شده‌اند. از زمان تقسیم فلسطین توسط سازمان ملل در سال 1947، جهان اهمیت راه حل امنیتی مشترک برای این میراث استعمار را درک کرده است. کرامت و حقوق تعیین سرنوشت ملی و امنیت باید برای هر یک از دو ملت و همچنین بین اسرائیل و همسایگانش محترم شمرده شود. قطعنامه‌های سازمان ملل، طرح صلح عربی در سال 2022، و مذاکرات گاهی مخفیانه دهه 1970 و 1980 بین برخی از بنیانگذاران اسرائیل و شخصیت‌های ارشد ساف، همگی به دنبال راهی برای راه حل دو کشوری بوده‌اند.

از زمان فتح کرانه باختری توسط اسرائیل در سال 1967، شهرک‌ها و بزرگراه‌های اسرائیلی برای از بین بردن امکان ایجاد یک کشور معتبر فلسطینی طراحی شده‌اند. اما، همانطور که ماتیتاهو پلد، ژنرال سابق اسرائیلی و مبارز شجاع صلح، استدلال کرد، آنچه که بشر خلق کرده است می‌تواند توسط انسان تغییر یابد. ایجاد یک دولت سکولار دموکراتیک ممکن است ایده آلی باشد که ارزش آن را داشته باشد، اما با دهه‌ها آسیب‌های فلسطینی و اسرائیلی که برای نسل‌ها طنین انداز خواهد شد، چنین امکانی در آینده قابل پیش‌بینی قابل تحقق نیست. این تنها پس از احیای اعتماد پس از سال‌ها همزیستی مسالمت‌آمیز و به رسمیت شناختن متقابل می‌تواند ظهور کند. همانطور که رامی خوری، روزنامه‌نگار فلسطینی توضیح می‌دهد، با توافق دو کشور می‌توان ظرفیت‌های چشمگیر هر یک از این مردمان و جهان عرب را آزاد کرد و به فعلیت رساند.

خوری همچنین گزارش می‌دهد که نابودی اسرائیل هرگز هدف حزب الله نبوده است. بلکه برای دفاع از جمعیت شیعه لبنان که مدت‌ها به حاشیه رانده شده بود، به ویژه در برابر حملات اسرائیل بوده است. اینکه این کشور در همبستگی با غزه‌ها تحت کشتارهای بی‌رویه اسرائیل عمل کند، جای تعجب ندارد.

سپس او کراین. در طول قرن‌ها این کشور یک ملت تقسیم شده بوده است. مرزهای آن مدام تغییر کرده است. بخشی از امپراتوری لیتوانی، لهستان و روسیه بوده است. زبان، مذهب و روابط اقتصادی آن را تقسیم کرده است. این سرزمین مرزی است که ارتش‌ها از هر دو جهت بر سر آن جریان داشتند. علاوه بر ویرانی اوکراین و مردم آن، معماری امنیتی پس از جنگ سرد در 24 فوریه 2022 از بین رفت. با آن همه بقایای اعتماد و ثبات استراتژیک در طول شصت سال به وجود آمدند.

ما اکنون پیشنهادهای متعددی برای صلح اوکراین یا پایان جنگ داریم: روسیه و اوکراین، چین، برزیل و غیره. به فوریت ما به آتش بس و مذاکرات امنیتی مشترک مرتبط در سه بعد نیاز داریم: اوکراین- روسیه منجر به اوکراین می‌شود که یک کشور مستقل بی طرف با تضمین‌های امنیتی معتبر است و همان‌طور که رئیس‌جمهور چک اخیراً اذعان کرد، مصالحه ارضی. مذاکرات آمریکا/ناتو- روسیه برای ساختار امنیتی جدید اروپا؛ و مذاکرات ایالات متحده و روسیه برای بازگرداندن مقدار کمی از اعتماد و ثبات استراتژیک، از جمله تجدید کنترل تسلیحات و حتی مذاکرات خلع سلاح هسته‌ای.

در نتیجه‌گیری و روی آوردن به رقابت برای هژمونی منطقه‌ای و بالقوه جهانی، خطرات جنگ در سراسر منطقه هند و اقیانوس آرام وجود دارد. یک گروه کاری متشکل از دانشمندان فعال و رهبران جنبش صلح ملی از کره جنوبی، ژاپن، هند، مغولستان، فیلیپین، ایالات متحده و دفتر صلح بین‌المللی در آلمان به زودی گزارش امنیت مشترک را برای منطقه هند و اقیانوس آرام منتشر خواهد کرد.

* این رمپ‌ها از راهپیمایی‌های راهپیمایی در خواب گرفته تا آنچه که نخست‌وزیر سابق استرالیا و سفیر فعلی استرالیا در ایالات متحده، کوین راد آن را «جنگ اجتناب‌پذیر» می‌نامد، شناسایی می‌کند. توصیه‌های کلیدی این گزارش عبارتند از:

1. از تعهد به دیپلماسی امنیتی مشترک و جنگ تحت هر شرایطی باید جلوگیری کرد. ایجاد امنیت مشترک از طریق مذاکره، دیپلماسی، اعتماد، مدارا و درک فرهنگ‌های دیگر.

2. ایالات متحده، چین و تایوان به طور همزمان اقداماتی را برای کاهش تنش در تنگه تایوان برای جلوگیری از جنگ انجام می‌دهند. تنگه باید غیرنظامی شود، با این درک مشترک که راه حل مسئله تایوان نباید با ابزار نظامی باشد. توصیه‌های خاصی برای پکن، تایپه و ایالات متحده وجود دارد.

3. اعلام پایان جنگ کره و انعقاد پیمان صلح. کاهش تسلیحات متعارف در شمال شرق

آسیا، خلع سلاح هسته ای شبه جزیره کره و ایجاد منطقه عاری از سلاح هسته ای شمال شرق آسیا. انجمن‌های پیشگیری از جنگ و ایجاد صلح مورد نیاز است که همه طرف‌های مذاکرات شش‌جانبه را درگیر کند.

4. غیرنظامی و خلع سلاح هسته ای دریای چین جنوبی. به منافع امنیتی همه کشورهای درگیر در معاهده حقوق دریاها و تصمیم دادگاه بین‌المللی داوری سازمان ملل احترام بگذارید. مذاکرات چندجانبه و دوجانبه آسه آن و چین برای منشور رفتار دریای چین جنوبی.

5. منافع مشروع امنیتی دولت‌های کوچک باید توسط قدرت‌های بزرگ محترم شمرده شود. نقش کشورهای کوچک در تسهیل همکاری‌های امنیتی منطقه ای باید به رسمیت شناخته شود.

6. جهانی سازی سیاست‌های هسته ای بدون استفاده اول، از سرگیری مذاکرات کنترل تسلیحات آمریکا و روسیه. دیپلماسی ثبات استراتژیک بین ایالات متحده، چین، روسیه و ژاپن. ایجاد مناطق عاری از سلاح هسته ای توقف در هزینه‌های نظامی و همچنین توقف تحقیق، توسعه و استقرار تسلیحات با فناوری پیشرفته

7. از تبلور ساختن بلوک استراتژیک و اتحادهای نظامی مرتبط خودداری کنید.

8. مشارکت فعال جنبش صلح - در سطح ملی و بین‌المللی.

چگونه می‌توان به دومین دستور امنیتی مشترک دست یافت؟ چندین سال پیش، **نوام چامسکی** آن را به خوبی بیان کرد و به ما یادآوری کرد که راه‌حلی برای تهدیدهای وجودی پیش روی بشریت می‌دانیم. وی گفت: سؤال این است که آیا ما اراده سیاسی برای به وجود آوردن آنها داریم؟

این مقاله بر اساس سخنرانی‌ای است که در یک رویداد جانبی که توسط دفتر بین‌المللی صلح و بنیاد رزا لوکزامبورگ در جریان اجلاس سران سازمان ملل متحد برای آینده سازماندهی شده بود، ارائه شده است.

* امنیت مشترک در منطقه هند و اقیانوس آرام برای انتشار در 8 اکتبر 2024 برنامه ریزی شده است و در اینجا و همچنین در سایر وب‌سایت‌ها یافت می‌شود. به ما پیوندید: اخبار برای افرادی که خواستار دنیایی بهتر هستند رویاهای مشترک توسط خوش‌بینانی که به قدرت شهروندان آگاه و متعهد برای شعله‌ور ساختن و اعمال تغییرات برای تبدیل جهان به مکانی بهتر اعتقاد دارند، نیرو می‌گیرد. ما صدها هزار نفر قوی هستیم، اما تک‌تک حامیان تفاوت را ایجاد می‌کنند.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله:

جوزف گرسون رئیس کمپین صلح، خلع سلاح و امنیت مشترک، رئیس مشترک یک کارگروه هند و اقیانوسیه است.

“

This week marks the Days of International Action for a Ukraine ceasefire and negotiations called in last June's International Peace Summit in Vienna. The killing must stop, and potentially far worse geographical or vertical escalation must be prevented.

”

30 September 2023

DR. JOSEPH GERSON

President of the Campaign for Peace,
Disarmament, and Common Security

«2024-09-30» **با تقديم احترامات** =====

